

En dat zou voor onze stad met zoo weinig monumenten van geschiedenis en kunst toch wel iets waard zijn.

Dat daarom het oude stadhuis nog lang moge blijven staan op de historische plek, waar welhaast vier eeuwen lang het stadsbestuur gezeteld heeft!

In 1839, toen het eerste Rotterdamsch Jaarboekje verscheen (helaas slechts door een tweeden jaargang gevolgd), hield de dichter H. M.(aronier) daarin een lofdicht op het toen nog jonge stadhuis. Men veroorlove ons daarvan, voor de curiositeit, de laatste regels over te nemen, die luiden als volgt:

Ja, moog ook dit gebouw vergrijzen,
Op Rotterdam, als Neerlands roem en eer,
Zal zelfs de late nazaat wijzen,
En Maasstads Burgerij slaat immer dankbaar 't oog
Naar 't Raadhuis harer stad omhoog.

OP DOORREIS NAAR AMERIKA

9 October 1740. Naa de cathechizatie wierd van Emigranten uit Switserland, te sloop hier voorbijvarende, om sich ter neer te setten in het Engelsch West-Indiën, in de Colonie Georgien, een kind ten doop gebragt en wierd, na het voorlezen van het doopformulier, ten overstaan des kerkeruats, in de kerk gedoopt, en genaamt Felix.

Vader: Felix Hauser van Windlog.	} alle uit het Canton Zurig in Switserland.
Moeder: Barbara Meyer van Windlog.	
Getuigen: Felix Keller van Gladvelde.	
Barbara Muller van Nerag.	

Doopregister der Gereformeerde gemeente van Charlois. Inv. nr. 510.